

XV. Törp Program Családi Edukációs Hétvége – Szépalma, 2023. június 2-4.

Idén már 15. alkalommal szervezte meg a Győri Gyermekdiabétesz Gondozó és a Cukorbeteg Gyermekeket Támogató Győri Egyesület a várva-várt edukációs hétvégét, ezúttal is a Bakony mélyén, a tökéletes körülményeket biztosító Szépalma Hotelben a *Magyar Diabétesz Társaság*, az *EMMI*, a *Sanofi- Aventis 77 Elektronika*, a *Medtronic*, valamint a *Roche*, A Cukorbeteg Gyermekeket Támogató győri Egyesület, és a Lurkó Alapítvány nagylelkű támogatásával.

A részt vevő 25 család több mint 50 gyerekkel érkezett, akik túlnyomó többsége 3 év alatti volt, a legfiatalabb alig héthónapos! Ez új helyzetet teremtett, mert tekintettel kellett lenni arra, hogy a kicsik többsége még nem szokott közösséghez. A *Lurkó Alapítvány* munkatársainak legendás szakértelme, leleményessége, türelme és szeretete idén is csodát művelt. Típegőknek tervezett játékok özönével,

tartalék-babakocsikkal felszerelve érkeztek, és játékkal, énekkel, ringatással, sétákkal úgy le tudták kötni gyerekek figyelmét, hogy a szülők zökkenőmentesen és gondtalanul szentelhették teljes figyelmüket a szakmai programoknak. Ugyanakkor a kiválóan felszerelt előadótermek egyik eddig

ki nem használt előnye is fontos lett: a puha, vastag, faltól-falig padlószőnyeg biztonságos és kényelmes terepet jelenthettek egy-egy, éppen a szülei közelségére és együttal mocorgásra is vágyó kisgyerekeknek.

Pénteken kora délután, a szobák elfoglalását és az ebédet követően máris kezdődtek az edukációs programok. *Dr. Niederland Tamás*, a Törp Programok szakmai irányítója és fő szervezőjének megnyitója és a családok bemutatkozása után *Szabó Adrienn* pszichológus beszélt a diabétesz elfogadásának lélektani aspektusairól, a krízishelyzet és az elfogadás nehézségeiről.

Rövid uzsonnaszünet következett, majd *Dr. Niederland Tamás* beszélt a gyermekkori diabéteszről, hozzá kapcsolódva pedig *Dr. Gál Veronika*, *Dr. Körner Anna* és *Dr. Pap Krisztina* ismertette az inzulin-kezelés mindennapi gyakorlatban is fontos tudományos alapjait, az inzulin-készítményekkel, kezelési rezsimekkel, szenzorral és inzulin-pumpával kapcsolatos tudnivalókat, a szigetsejt transzplantációk jelenlegi helyzetét, a bionikus pancreasszal kapcsolatos újdonságokat, mindig teret engedve a felmerülő kérdések, új szempontok részletes megválaszolására.

Vacsora után pedig még késő estig tartott a kötetlen beszélgetés és a tapasztalatcsere.

Szakmai szempontból idén is a szombati nap volt a leghosszabb, a legtöbb munkát és pontosságot kívánó, szülők, szakemberek számára egyaránt. A vércukor-mérés és a keton-meghatározás kérdései kerültek szóba elsőként, és mint mindig, most is interaktív módon; az irányított beszélgetést *Dr. Blatniczky László*, valamint *Tuifel Andrea* és *Tóthné Sebestyén Tímea* szakasszisztensek vezették. *Tuifel Andrea* és *Tóthné Sebestyén Tímea* moderálta ezt követően a Medtronic cég képviselőjében érkezett Német Gábor szenzoros méréseket ismertető előadását is.

Szünet után - miközben a gyerekek tízóraitak – jött a következő napirendi pont: a hypo- és hyperglykémias állapotok menedzselése, a vércukor-szint ingadozásainak kivédése, a szövődmények megelőzése, ezúttal is kötetlen, interaktív megközelítésben, *Dr. Blatniczky László* vezetésével; *Török Ibolya* szakasszisztens pedig a coeliacáról mint a diabéteszt gyakran kísérő állapotról és az ehhez kapcsolódó teendőkről beszélt. Ez sem elméleti útmutatás volt csupán, hiszen több jelenlévő család is beszámolt arról, hogy a diabétesz diagnosztizálása után néhány héttel megjelent az életükben a coeliacia is.

Ebéd után került sor az edukációs hétvége legintenzívebb, egyúttal talán leginkább gazdagító részére: a kiscsoportos foglalkozásokra. Ennek szervezése, előkészítése különösen is sok munkát igényelt, lebonyolítása pedig pontosságot követelt szakemberektől és szülőktől egyaránt, mert csak így lehetett biztosítani a forgószínpad-szerű programok sikerességét, valamint azt, hogy mindenki mindenhová eljuthasson. Ennek érdekében *Dr. Niederland Tamás* és munkatársai színdokokat tettek a szülők egyébként is nyakban viselt névkártyáira, amiből mindenki könnyen tudhatta, mikor melyik foglalkozásra kell mennie.

A foglalkozások a hotel három tréningtermében, három „felvonásban” zajlottak egyidőben, és idén a korábbi évek gyakorlatához képest hosszabb ideig, 70 percig tartott egy-egy foglalkozás. Ez igen jó ötletnek bizonyult, hiszen tekintettel a gyerekek életkorára és arra, hogy legtöbbször csak néhány hónapja diabéteszesek, nagyon sok megbeszélendő merült fel.

A diétával foglalkozó csoportban *Blatniczky Anna* és *Ladocsi Anikó* dietetikusok beszéltek az étrend, illetve az étkezések összeállítása során felmerülő problémák megelőzéséről, megoldásáról, és - részletesen - az édesítőszerekről is.

A második csoportban az inzulinkezelés során adódó, nem ritkán drámai és gyors beavatkozást igénylő élethelyzetek kerültek szóba, helyzetgyakorlatok formájában. *Tóthné Sebestyén Tímea* és *Tuifel Andrea* szakápolók minden részletre és lehetőségre kiterjedő tapasztalattal és szakértelemmel, empátiával és derűvel irányították programot úgy, hogy egyrészt mindenkire jusson legalább egy megoldandó élethelyzet a sok összegyűjtött, cédulákra nyomtatott eset közül, de másrészt a számos spontán felmerülő kérdés se maradjon válasz nélkül. (Az egyik ilyen esetfeldolgozó a csoportban történt, hogy egy éppen a teremben tartózkodó kisfiú a szülőknél előbb jelezte: „Én tudom, mit kell ilyenkor csinálni!”). *Dr. Békefi*

Dezső, *Dr. Blatniczky László* és *Dr. Körner Anna* is e csoport moderátorai voltak. Ebben az évben is új esetek kerültek elő, a szakemberek elmúlt évben gyűjtött, tanulsággal szolgáló tapasztalatai alapján.

A harmadik csoportot *Dr. Papp Krisztina* vezette, ennek programja szervesen illeszkedett Szabó Adrienn pszichológus előadásához: mélyen őszinte, feltáró beszélgetésekben számoltak be a szülők arról, mit jelentett és jelent számukra gyermekük diabétesze (sőt, volt olyan család, akiknek három kicsi gyermekéből kettő diabéteszes.) *Dr. Papp Krisztina* együttérzéssel és értőn válaszolva, minden szavával segítve irányította úgy a csoportdinamikát, hogy az megkönnyebbülést hozhatott; megfogalmazódott az a tanulság is, hogy a diabétesz nemcsak elvesz, hanem adni is tud.

Az utolsó este szalonnasütéssel zárult, a gyerekek apró méretéhez igazított, a korábbi évekenél kisebb tűzzel, de nagy lelkesedéssel.

Vasárnap délelőtt még sor került egy utolsó előadásra: *Dr. Havas Anett* belgyógyász, a Diab Euro fociválogatott csapatorvosa a diabétesz felnőttkorban jelentkező szövődményeiről beszélt, különösen is arról, miként előzhető meg e nemkívánatos állapotok a gyermekkorban kezdett helyes életmóddal és gondos kezeléssel.

A programzáró értékelés idén is, mint minden évben felemelő élmény volt szülőknek, szakembereknek egyaránt. Szokás szerint minden szülő szót kapott: kiemelték, mennyit jelentett számukra az együtt töltött három nap, mert nemcsak erőt és megerősítést kaptak, hanem bátorítást adhattak egymásnak, sőt – mint sokan mondták – barátságokat kötöttek. Amint pedig azt *Dr. Körner Anna* kiemelte, különlegesen jól képzett, gyermekük diabéteszét igen jól menedzselő szülők jöttek el idén, és mivel az ország minden részéből érkeztek, ez igen jó visszajelzés a diabétesz-gondozók számára.

Végül *Zajovicsné Vizer Bernadett*, a Lurkó Alapítvány alapítója és vezetője azzal búcsúzott a szülőktől, hogy ő és munkatársai ritkán látnak ennyi derűs és bizakodó kisgyermeket, márpedig a kiegyensúlyozott gyermek legbiztosabb jele a szülők helytállásának.

Bár a közös fényképet most elmosta a vasárnap reggel érkező bakonyi zápor, távozáskor már létrejött a Facebook-csoport, így a kapcsolatok bizonyára tovább erősödnek.

Mint minden évben, most is illő elismeréssel szólni a Törp programoknak sok éve ideális helyszínt nyújtó, páratlan környezeti adottságokkal rendelkező, nagyszerű Szépalma Hotel munkatársairól is, akik a szervezés és tervezés első lépéseitől kezdve az utolsó napi útravaló uzsonnacsomag összeállításáig nagy figyelemmel, segítőkészen, a dietetikusokkal együttműködve mindent megtettek azért, hogy az idej esemény is maradandó élmény és teljes siker legyen.

Ballér Piroska

Szülői Vélemények:

1.

Szeretnék pár mondatban beszámolni az élményeinkről, amit a 3 nap alatt tapasztaltunk.

Már amikor a hotel ajtaján beléptünk az első kérdés hangzott el felénk Törp Programra érkeztek? Igen arra. Válaszoltuk. Innentől kezdve éreztük, hogy minden rendben lesz. Így is lett! Elindult a program teltek az percek, órák, napok. El is szaladt a három nap hamar. Ez idő alatt gyermekem barátira talált kb az első óra elteltével... az ott létünk során. Mi szülők is gyorsan egymásra találtunk. A programok és az előadások magas színvonalúak voltak. Jó hangulatú baráti előadások, előadók és mindenekelőtt méltán nagyra tartott orvosok adták meg az esemény színvonalát. Nagyra tartom azt önzetlen segíteni akarást, amit tapasztaltam. Nagyon örülök, hogy itt lehettem én és a családom. Kívánok teljes szívemből sok erőt és egészséget minden résztvevőnek, aki a program részeként jelen volt, illetve akik a háttérben segítették a program sikerességét.

Külön köszönet a program támogatóinak a támogatásukért és a tőlük kapott ajándékokért.

Üdvözlettel

Földesi Zsolt (Tatbánya)

2.

Megérkezés előtt még sok-sok félelem volt feleségem és jómagam fejében, mivel kislányunk Panna korábban még nem járt hasonló közösségben, nem volt bölcsődés sem óvodás. Örömmel tapasztaltuk, hogy az első nap végére mikor kislányunkért mentünk egy hatalmas meglepetés fogadott minket, egy szőnyegen ülve a többi gyerekekkel játszva találtuk telis tele élményekkel, igyekezett mindent megmutatni mivel játszott, mit csinált míg mi nem voltunk vele. Aznap estére teljesen tisztában voltunk, hogy gyermekünk a lehető legjobb kezekben van, így könnyedén tudtunk az előadásokra koncentrálni.

Az előadások mind feleségemnek és nekem is egyaránt hasznosak voltak, de nem csak azért, mert ismereteinket bővítettük a cukorbetegségről, hanem egy másik gondolkodásmódot adott, amit, ha gyakorlatba átültetünk, akkor valóban sikeresebbek lehetünk a "betegség" kezelésében.

Doktor úr könnyedén lerajzolta, mi is zajlik a gyermekeink szervezetében, mindezt a lehető legegyszerűbben, hogy az mindenki számára érthető legyen, ezek után készségesen válaszolt minden felmerülő kérdésre.

Kaptunk egy eszközpark ismertetést is a jelenleg forgalomban lévő termékekről, ahol felhívták figyelmünket, hogy ezek segítségével sokkal hatékonyabban tudunk küzdeni, talpon maradni a cukorbetegség ellen.

Hogy ne csak az elméletet ismétlegessem, nagyon hasznosnak találtam, amikor különböző szituációkat játszottunk el, hogy mit és hogyan kellene cselekedni egy adott esetben, hogy elkerüljük a az alacsony cukrot, vagy éppen a kórházat, ezek szerintem minden szülőnek az emlékezetébe vésődtek.

Volt idő még a szülők lelki világának nyugtatására is, ahol kibeszélhettük magunkból azt a sok a diab alatt szerzett stresszt, és egyértelműen mindenki csendben, mély átérzéssel, támogatóan hallgatta a másik szülőt, adott neki erőt a feldolgozásához.

De akkor mit is kaptunk a programtól, az elméleten és a gyakorlati példákon túl?

Hát a legfontosabbat, szülőtársakat, akikkel tovább tudjuk segíteni egymás életét a tapasztalatszerzések és azok megosztásával.

Jó hangulatot, megkönnyebbülést az esti bowling alatt, nem említve az éjszakáig tartó szalonnasütést, ahol már mindenki úgy kommunikált a másikkal, mintha minden héten találkoznának.

És mit az ami az egészben nem tetszett, a tudat, hogy sajnos nem tudunk többet részt venni, mivel túl sok a frissen megbetegedett cukros gyermek, de egyben remélem, hogy mindenkinek megadatik az, hogy részt vehessen az eseményen, hogy ők is, ahogy a mi csapatunk, egyszerűbben, magabiztosabban tudjuk kezelni gyermekünk betegségét. Pálfy Csaba (Tatabánya)

3.

Köszönjük a szép és informatív hétvégét.

Az előadások által új ismeretekhez jutottunk és jó volt hasonló helyzetben lévő családokkal találkozni. A "családi edukátor"-ról lehetne esetleg több információt kapni? Jó lenne a környéken összefogni a diabéteszes gyermekek családait. Biztosan tudnánk egymásnak segíteni.

Köszönettel,

Kis-Kádi Veronika (Balatonfüred)

4.

Ezúton is szeretném kifejezni hálánkat, hogy részt vehettünk ezen a fantasztikus hétvégén! Felülmúlta az elképzeléseinket! Profi csapat kezei között voltak a gyermekeink a Lurkó Alapítvány közreműködésével, akik mindent megtettek, hogy a lehető legjobban érezzék magukat! Rengeteg foglalkozás, játék várta őket. Az orvosi csapat is nagyon közvetlen, segítőkész volt. Látszik, hogy szívüket, lelküket beleteszik a munkájukba. Az előadások szakmailag sokat nyújtottak nekünk, mint friss diabosoknak, hogy mélyebben megértsük a diabéteszt, mi miért és hogyan történik. Számomra a humorérzék is fontos, s ebben sem volt hiány :). A kis csoportos foglalkozások alkalmával is mind lelkiekben, mind elméleti síkon is sokat kaptunk. Kedvencem a szituációs gyakorlatok voltak. Mi még szenzorra várunk, nincs annyi és olyan gyakorlati tapasztalatunk, de így bepillantást kaphattunk, milyen helyzetek is lehetnek s mik a megoldások rá.

Összességében azt mondanám, minden friss, de akár nem friss diabos családoknak is kötelezővé tenném az ilyen jellegű rendezvényeket, ahol családok találhatnak egymásra, és orvosok adnak kiemelkedő segítséget számunkra

Köszönettel:

Oláh Krisztina (Székesfehérvár)

5.

Tisztelt Doktor Úr, kedves Szervezőcsapat!

Kérem engedjék meg, hogy pár sorban értékeljem a 2023 június 2. és 4. között megrendezett 15. TÖRP Programot. Nagy lelkesedéssel indultunk neki ennek a hétvégének, örültünk, hogy olyan sorstársakkal találkozhatunk, akiktől tanulhatunk és akik, noha nem ismerjük egymást mégis mély megértéssel fordulnak felénk, mert pontosan tudják mivel küzdünk a hétköznapiakban.

A szakmai vonal jól felépített, követhető és ami talán a legfontosabb mindenki számára érthető volt, hiszen a legfőbb cél az, hogy ezen hétvége után az itt megszerzett tudás segítsen minket szülőket a mindennapokban jobb döntéseket hozni a gyermekek kezelése kapcsán. Külön kiemelném az előadók felkészültségét, hitelességét és lelkesedését, amely minden szülőt magával ragadott a hétvégén. Külön fontosnak tartom, hogy nem csak a diabéteszről, mint orvostani állapottal foglalkoztunk, hanem az egész téma pszichológiai megközelítése is górcső alá került, ezzel segítve az érintett családokban a veszteségérzés feldolgozását.

Az orvostani rész érthetően mutatta be az egyes típusú diabétesz hátterét. Kitértünk a kezelést segítő eszközökre (vércukormérők, ketonmérő, szenzoros szöveti cukor monitorozás és inzulinpumpák) és ezek fontosságára. Számomra különösen érdekes volt Blatniczky doktorúr előadásában az, hogy alakul a gyermek szervezetének inzulinszükséglete, illetve a hipo- és hiperglikémia tünetei és kezelése. Valamint rendkívül tanulságos volt a szituációs gyakorlatos rész, ahol közösen kerestünk megoldást gyakorlati problémákra, legyen szó betegség miatti jelenségekről, vagy elrontott inzulin adagolásról.

Az egész hétvége lebonyolításához nélkülözhetetlenek voltak a gondozó orvosai, a gyermekosztály ápolónői, a résztvevő diabétesz mentorok, illetve a Lurkó alapítvány önkénteseinek, akikre nyugodt szívvel rábízhattuk gyermekeinket. Ez a tény és a nyugodt szépalmai környezet megteremtette az optimális körülményeket a tanuláshoz. A gyermekeinknek is óriási élmény volt az ott töltött idő, amit rengeteg játék, kézműves foglalkozás és az őket körülvevő jókedv és szeretet fűszerezte.

Az esti kötetlen programokon a kikapcsolódás mellett volt lehetőségünk szabad tapasztalatcserére, ahol több tippet és ötletet is magunkkal hozhattunk az étkezéssel és az inzulininterápiával kapcsolatban. Ezeken a programokon olyan ismeretségek köttettek, amik bízom benne, hogy tartósak lesznek.

Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult a hétvégi program megvalósulásához. Köszönöm a győri gondozó minden alkalmazottjának, a gyermekosztályon dolgozó nővéreknek, minden előadónak és minden önkéntesnek a hétvégén végzett alázatos munkáját! Köszönöm a szponzorok társadalmi szerepvállalását és hozzájárulását a rendezvény megvalósulásához, amely véleményem szerint minden frissen diagnosztizált gyermek szüleinek hatalmas segítség lehet.

Üdvözlettel és köszönettel:

Kozorics Péter és Kozorics-Horváth Sára (Vámosszabadi-Győr)

6.

Izzalommel indultunk neki ennek a pár napnak, tudtuk, hogy kimerítő lesz. Az is volt, agyilag is és lelkileg is, de ezzel együtt mégis egy olyan pluszt adott ez a pár nap, amit nehéz szavakban, hét még írásba önteni.

Sok sok új információt kaptunk a diabétesssel és annak kezelésével kapcsolatban. Remekül össze voltak rakva a napok programjai, azt sajnálom, hogy "csak" ennyi idő jutott erre, mert szerintem bőven lenne miről beszélni, ami legalább plusz 2 napot jelentene.

Az előadások érdekesek, érdeklődést megtartóan voltak előadva, humorral fűszerezve, ami sokat jelent egy ilyen komoly témában. Mert ez komoly téma, hiszen a gyermekeink egészsége, jövője van a kezünkben. Gyermekeim is nagyon élvezte az ott létet, szerzett barátokat, akikkel egy cipőben jár. Ez nekem azért fontos, mert gyakran elhangzik tőle a "nem akarok cukorbeteg lenni" mondat, illetve a "Mikor gyógyulok már meg?" kérdés. Nem nagyon volt alkalmunk olyan közegben lenni, akik hasonló problémákkal küzdenek. Láttam rajta, hogy neki ez jó, érzi, hogy nincs egyedül ezzel az egésszel. Az egyik kisfiúval úgy indult a barátságuk az első közös ebéd

alatt, hogy megmutatták egymásnak a szenzorukat. Lehetett látni a csillogást és egyfajta örömet a kis szemükben és arcukon, hogy igen....te is olyan vagy mint én. Te megértesz engem, mi megértjük egymást. Onnantól kezdve elválaszthatatlanok voltak. (azóta, ismerősök lettünk a facebook-on és tervezzük majd közös programokat is, bár nem egy városban lakunk). Lelkileg számomra is olyan töltést adott, persze a plusz tudás mellé, amit hazahoztunk, ami átsegít a mindennapok kusza dolgaiban, a kezelésben, az egész állapot hozzáállásában. Nagyon hálás vagyok Önöknek, orvosoknak, tanároknak, előadóknak, szponzoroknak, akik részt vettek ezen az eseményen és próbálnak egyengetni minket szülőket, hogy jobban csináljuk a mindennapokat. Nagyon boldoggá tett, hogy ilyen jó kis csapattal tudtam együtt tanulni, fejlődni, sírni, nevetni. Hiszen erről szólt ez a pár nap, fejlődésről, tanulásról, nevetésről és bizony sírás is volt Krisztina Dr-nő kiscsoportos foglalkozásán. Nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen a programon, remélem még sokszor lesz lehetőségük megszervezni, mert nagyon sok diabos családnak szüksége van Önökre és erre a tanulási lehetőségre.

Még kitérnék a szállásra és a környezetre. Sosem láttam még ennél szebbet, igazi nyugalom sziget, mindenki kedves, segítőkész volt a hotelben. Még egyszer köszönöm ezt a fantasztikus élményt és lehetőséget!

Üdvözlettel:

Garcia-Csőke Vivien és a kis diabos Garcia Dani (Budapest)

7. A Szépalmán megrendezésre került Diabétesz konferenciáról, a székesfehérvári gondozó orvosunktól

értesültünk, és így jelentkeztünk erre a rendezvényre, melyre meghívást kaptunk. A megérkezésünk után, gyors regisztráció következett, mely nagyon gördülékenyen ment, megkaptuk a szobakulcsot és a legfontosabb információkat az étkezéssel, programokkal, gyerekek programokkal kapcsolatban. Már az első étkezéskor feltűnt, hogy az ételek szénhidrát mennyisége fel van tüntetve az ételek mellé, nagyban megkönnyítve a szükséges mennyiségek kimérését. Az első napi előadások már előre vetítették, hogy egy komplex, a diabétesz kezelést minden oldalról megközelítő ismeret átadással fogunk találkozni a következő három napon. Az előadások érintettek

minden területet, ami szüksége ahhoz, hogy a lehető legjobb ellátást tudjunk biztosítani gyermekünk számára. Az első nap még feszült volt a légkör a résztvevő szülők között, ami a második napon a kiscsoportos foglalkozáson teljesen eltűnt. Mindenki megnyílt és gátlások nélkül beszélhettünk már érzéseinkről, a diabétesz kezeléssel kapcsolatos nehézségeinkről, gondjainkról. Ekkor vált egyértelművé, hogy e rendezvény jól átgondolt és a pszichológia tudomány számos elemét felhasználva segíti a résztvevők lelki nehézségeinek feloldását. Az összegző beszélgetésen jól látszódott, hogy a szülők jelentős része feloldódott, barátokra, sorstársakra talált. A konferencián való részvételtől azt vártuk, hogy megerősítést kapjunk penes kezelésről pumpás kezelési módra történő átváltáshoz. Az előadások szinte mindegyike a pumpás kezelés előnyeiről szól, így meggyőzött minket ennek használatának előnyeiről. Június közepén megyünk gondozásra, ahol már az átállással kapcsolatos teendőket beszéljük meg a kezelőorvosunkkal. Este közös szalonnasütésen minden gyerek boldogan sütögette a szalonnáját, együtt játszottak, és jó volt látni, hogy mindenki beszélgetett. Gyermekünk vércukorszintje ezeken a napokon kiegyensúlyozottabb volt más napokhoz képest, amit a sorstársakkal való együttlét és segíthette. A közös élmény mély nyomot hagyott az egész családjukban. A gyerekek nem akartak haza menni, olyan jól érezték magukat. Köszönet a szervezőknek, orvosoknak, ápolóknak a kiváló munkájukhoz, mely a szakmai hitelességben és a profi szervezésben is megmutatkozott.

Köszönettel: Szugfill család (Balatonszabadi)

8.

Ezúton szeretnénk kifejezni hálánkat és elégedettségünket a szépalmai táborral kapcsolatban.

A táborban való részvételünk rendkívül értékes és hasznos volt számunkra. Az előadások nem csak felkészítettek minket a cukorbetegséggel kapcsolatos kihívásokra, de megnyugtató érzéssel is töltötték el bennünket, hiszen végre vannak megoldások, tippek, praktikák a kezükben, melyekkel megkönnyíthetjük a hétköznapi életünket magunk és legfőképp gyermekeink számára. Nem is emelnék ki egyet sem, hiszen mindegyik témában profi, jól érthető és fontos információkhoz jutottunk. A tematika tökéletes volt.

Azt mindig is tudtuk, hogy nem vagyunk egyedül ezzel a betegséggel, de látni ezt egy hosszú hétvégén keresztül egészen más.

Ez a mi közegünk. Mindenki ugyanolyan, az anyukák ugyanazon aggódnak, ugyanazért kimerültek, az édesapák ugyanolyan kétségbeesetten próbálják összetartani sebzett családjukat, minden kisgyermeken lóg valamilyen kütyű, vagy csipog a telefonja, vagy épp szomorú és fél a szuri miatt. Egy pillantásból, egy szóból tudjuk épp min megy át a másik család. Ez az élmény csodákra képes,

megkönnyebbülést ad, képes traumákat oldani.

Külön szeretném kiemelni a Lurkó Alapítvány munkatársainak nagyszerű munkáját. Az, hogy foglalkoztak a gyerekekkel, miközben mi szülők az előadásokon voltunk, nagyon nagy terhet vett le a vállunkról. Lelkes és szakértő gondoskodásuk óriási nyugalmat adott.

nyugalma, a környezet

A helyszín pedig tökéletes választás, Szépalma emelte a tábor színvonalát.

Szeretném egy személyes élménnyel zárni beszámolómat: A tábor egyik estjén az járt a fejemben, hogy biztos vagyok benne, hogy minden anyuka és apuka, akit megismertem, nagyon jól kezeli a gyermeke diabéteszét, mert annyira jó példát mutattak, és olyan sok extrát tanulunk itt Szépalmán, hogy ha a jelenlegi tudásuk, kezelési módjuk tökéletesedik, akkor nem lesz akadály számukra. Felnéztem rájuk, irigykedtem. Majd rájöttem, hogy én is egy ilyen táborozó anyuka vagyok, lehet, hogy valaki, ugyanezt gondolja rólam?

A tábor végére elhittem, hogy én is képes leszek a lehető legjobbat nyújtani diabos gyermekem számára. Ezért a felismerését, nem győzők elég hálás lenni.

Reméljük, hogy lehetőségük lesz tovább folytatni ezt a nagyszerű munkát, és még több család életét megkönnyíthetik a jövőben.

Nagyon nagyra értékeljük munkájukat, figyelmüket, és idejüket, amit ránk és a többi családra fordítottak.

Receptre íránk ezt a hétvégét, sőt akár egy egész Törp-hetet, minden diabos családnak. Megerősödtünk, a tábor óta könnyebben és bátrabban vesszük az akadályokat, és nincs is ennél nagyobb kincs.

Végül, de nem utolsó sorban jó egészséget kívánunk Önöknek és reméljük, lesz még alkalmunk találkozni!

Üdvözlettel:

Batki Lilla és családja (Eger)

9.

Hálásak vagyunk, hogy várólistáról bekerülve részt tudtunk venni a programon.

Rengeteg új ismerettel, tapasztalattal gazdagodtunk mind az előadások, mind az érintett családok révén. A szervezés, a lebonyolítás, a helyszín kitűnő volt. Nagyon jó volt tapasztalni, hogy ennyi elhivatott, nagy tudású, emberséges orvos dolgozik időt és energiát nem spórolva azon, hogy gyermekeink életét segítsék, megkönnyítsék, nekünk szülőknek pedig támogatást, információkat nyújtsanak.

Köszönjük, hogy gyermekeinknek "megmutatták", hogy nincsenek "egyedül" és olyan gyermekek társaságában lehetnek, akik olyanok, mint ők. Mi kislányunk - Zoé – itthon, ha kérdezik, akkor sokszor szégyelli a szenzort a kezén, míg ott bátran kiállt, és hagyta, hogy nézzék a szenzorcsereét - segítve, erőt adva azoknak, akiknek még nincs. További munkájukhoz sok erőt, egészséget, kitartást, sikereket kívánunk!

Üdvözlettel:

László család (Szombathely)

Képgaléria:

<https://photos.app.goo.gl/Q4L8mnkm6DG9ik568>